

Sygn. akt VI GC 464/16/3

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 listopada 2017 r.

Sąd Rejonowy w Tychach Wydział VI Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Jolanta Brzęk

Protokolant: st. Sekretarz sądowy Urszula Łukasik

po rozpoznaniu w dniu 21 listopada 2017 r. w Tychach

na rozprawie

sprawy z powództwa:

D. K.

K. M.

Przy udziale interwenienta ubocznego (...) S.A.

przeciwko:

M. Ż.

o zapłatę

1) zasądza od pozwanego M. Ż. na rzecz powodów D. K. i K. M. uprawnionych solidarnie kwotę 17 351,19 zł (siedemnaście tysięcy trzysta pięćdziesiąt jeden złotych piętnaście groszy) z odsetkami od kwot:

- 4 185,04 zł (cztery tysiące sto osiemdziesiąt pięć złotych cztery grosze) wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 04 grudnia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. i odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty;

- 13 166,15 zł (trzynaście tysięcy sto sześćdziesiąt sześć złotych piętnaście groszy)

wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 02 sierpnia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. i odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty;

2) zasądza od pozwanego M. Ż. na rzecz powodów D. K. i K. M. kwotę 3 285 zł (trzy tysiące dwieście osiemdziesiąt pięć) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Jolanta Brzęk

Sygn. akt VI GC 464/16/3

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 4 sierpnia 2015 r. powodowie solidarni D. K. i K. M. prowadzący działalność gospodarczą w formie spółki cywilnej pod nazwą K3 z siedzibą w B. wnieśli o zasądzenie od pozwanego M. Ż. prowadzącego działalność

gospodarczą pod firmą Przedsiębiorstwo (...) z miejscem wykonywania działalności w L. kwoty 17 351,19 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwot: 4 185,04 zł od dnia 4 grudnia 2013 r. do dnia zapłaty oraz 13 166,15 zł od dnia 2 sierpnia 2014 r. do dnia zapłaty. Powodowie solidarni wnieśli nadto o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powodowie solidarni wskazali, że w ramach prowadzonej działalności gospodarczej usunęli awarię kabla światłowodowego i wystawili faktury VAT, które zostały odebrane przez pozwanego. Pozwanemu przesłany został również kosztorys powykonawczy z dnia 27 sierpnia 2013 r. Pismem z dnia 4 września 2014 r. pozwany został wezwany do zapłaty należności wynikającej z ww. faktur VAT. Następnie pismem z dnia 16 czerwca 2015 r. pozwany został ponownie wezwany do zapłaty należności. Wezwania te nie osiągnęły zamierzonego rezultatu.

W dniu 30 września 2015 r. Sąd Rejonowy w Bytomiu VI Wydział Gospodarczy wydał w sprawie o sygn. akt VI GNc 2876/15 nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.

W ustawowym terminie pozwany M. Ż. wniósł sprzeciw od nakazu zapłaty zaskarżając go w całości, wnosząc o oddalenie powództwa, przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Tychach, zawiadomienie o toczącym się postępowaniu i wezwaniu do udziału w sprawie przedsiębiorstwa ubezpieczeniowego (...) S.A. i zasądzenie od powodów solidarnych na rzecz pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu sprzeciwu pozwany wskazał, że dnia 23 sierpnia 2013 r. przy ul. (...) w S. pomiędzy budynkami (...) została uszkodzona kanalizacja teletechniczna oraz kabel światłowodowy 24J na szkodę przedsiębiorcy (...) S.A. z siedzibą w G.. Pozwany nie jest jednak sprawcą szkody albowiem nie wykonywał robót ziemnych na przedmiotowym terenie, zaś szkoda została wyrządzona przez pracownika Przedsiębiorstwa (...) w L., które w oparciu o umowę zlecenia z dnia 1 lipca 2013 r. wykonywało przedmiotowe roboty ziemne. Pozwany podniósł, że nie zawierał z powodami żadnej umowy, która miałaby polegać na usunięciu awarii kabla światłowodowego, a na terenie, na którym doszło do wyrządzenia szkody prowadzone były prace polegające na budowie sieci ciepłowniczej, a inwestorem była (...) Ciepło, podwykonawcą zaś przedsiębiorstwo (...), które zawarło z pozwanym umowę zlecenia na przebudowę sieci ciepłowniczej. Tym samym roszczenie powodów dotyczy szkody wyrządzonej (...) S.A., która wraz z Przedsiębiorstwem (...) sporządziły notatkę służbową, z której wynika, że powodowie mieli usunąć szkodę, a fakturą obciążona miała zostać (...) T.. Podsumowując pozwany stwierdził, że powództwo jest bezzasadne z uwagi na brak odpowiedzialności deliktowej jak i kontraktowej pozwanego.

Pismem z dnia 7 grudnia 2015 r. powodowie podtrzymali żądanie pozwu w całości. Powodowie wskazali, że pozwany na zlecenie inwestora (...) S.A. z siedzibą w G. wykonywał roboty ziemne, doprowadzając do uszkodzenia kanalizacji teletechnicznej oraz kabla światłowodowego 24J. Pozwany wskazał, że do uszkodzenia doszło w wyniku pracy koparką (...) Nr KX 71-3. Koparka ta po zgłoszeniu uszkodzenia znajdowała się na miejscu zdarzenia. Powodowie podnieśli, że w czasie wykrycia i usunięcia szkody, a także później, pozwany nie kwestionował swojej odpowiedzialności z powyższego tytułu. Zgodnie z ustaleniami inwestora (...) S.A. z siedzibą w G. oraz pozwanego, usunięcie szkody zlecono stronie powodowej, a koszt jej usunięcia miał zostać poniesiony przez pozwanego wobec czego roszczenie jest zasadne.

Postanowieniem z dnia 13 kwietnia 2016 r. wydanym w sprawie o sygnaturze akt VI GC 926/15 Sąd Rejonowy w Bytomiu VI Wydział Gospodarczy uznał się niewłaściwym w sprawie i przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu w Tychach Wydziałowi VI Gospodarczemu.

Pismem z dnia 8 kwietnia 2016 r. (...) S.A. z siedzibą w W. zgłosił interwencję uboczną po stronie pozwanego wnosząc o oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu interwencji ubocznej wskazał, że łączyła go z pozwanym umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej. Dnia 14 stycznia 2014 r. wpłynęło zgłoszenie szkody polegającej na uszkodzeniu w dniu 23 sierpnia 2013 r. w S. przy ul. (...) kabla światłowodowego. Kabel ten miał być uszkodzony przez koparkę. Zgłoszenia szkody dokonał M. Ż.. Interwencja uboczna potwierdziła przyjęcie zgłoszenia szkody oraz zwrócił się o dostarczenie

dokumentów niezbędnych do przeprowadzenia likwidacji szkody. Pismem z dnia 11 lutego 2014 r. interwenient uboczny poinformował spółkę cywilną K3 z/s w B. o tym, że na obecnym etapie likwidacji szkody, nie jest możliwe zaspokojenie zgłoszonych roszczeń, zgromadzona dokumentacja jest niepełna wobec czego postępowanie będzie prowadzone dalej. Pismem z dnia 14 lutego 2014 r. interwenient uboczny został poinformowany przez D. K., że nie jest właścicielem uszkodzonego mienia, a został jedynie wynajęty do usunięcia szkody. Decyzją z dnia 4 marca 2014 r. interwenient odmówił uwzględnienia roszczenia.

W toku postępowania stanowiska stron nie uległy zmianie.

Sąd ustalił, co następuje:

Dnia 23 sierpnia 2013 r. w wyniku robót ziemnych przy ul. (...) w S. pomiędzy budynkami (...) została uszkodzona kanalizacja teletechniczna oraz kabel światłowodowy 24J na szkodę przedsiębiorcy (...) S.A. z siedzibą w G..

Dowód: notatka służbowa z dnia 27 sierpnia 2013 r. (k. 47), zeznania świadka M. G. (k. 296-298).

Podwykonawcą przebudowy sieci ciepłowniczej był A. J. prowadzący działalność gospodarczą pod firmą Przedsiębiorstwo (...), który zlecił przeprowadzenie prac pozwanemu M. Ż.. W umowie zawartej przez strony nie było obowiązku zgłaszania podwykonawców.

Dowód: umowa zlecenia z dnia 20 czerwca 2013 r. (k. 43), zeznania świadków M. G. (k. 296-298), J. K. (k. 366).

Pozwany M. Ż. podzlecił wykonanie prac B. Ż. prowadzącej działalność gospodarczą pod firma Przedsiębiorstwo (...).

Dowód: umowa zlecenia z dnia 1 lipca 2013 r. (k. 44).

Prace prowadzone przez podwykonawcę pozwanego w wyniku, których doszło do uszkodzenia porodzone były bez zachowania należytej staranności wynikającej z § 144 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 6 lutego 2003 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy podczas wykonywania robót budowlanych, gdyż wykonywanie robót ziemnych w bezpośrednim sąsiedztwie sieci elektroenergetycznych powinno odbywać się ręcznie i pod nadzorem właściciela sieci, a nadzór taki powinien być potwierdzony pisemnie. W przedmiotowej sprawie pracownik Przedsiębiorstwa (...) (podwykonawcy pozwanego) Pan G. G. przy użyciu koparki uszkodził kabel i kanalizację, które widoczne były na mapach ewidencyjnych znajdujących się w zasobie kartograficznym Urzędu Miasta w S..

Dowód: zeznania świadków M. G. (k. 296-298), B. Ż. (k. 332) i G. G. (k. 333-334), dokumentacja zdjęciowa (k. 340-341).

Na skutek polecenia przez przedstawiciela inwestora (...) S.A. z siedzibą w G. p. M. G. pozwany zawarł z powodami solidarnymi umowę, której przedmiotem była usunięcie awarii kabla światłowodowego. Faktury VAT miały zostać wystawione na pierwszego podwykonawcę. Powodowie wykonali zobowiązanie i w oparciu o kosztorys wystawili z tego tytułu fakturę VAT nr (...) na kwotę 4 185,04 zł oraz fakturę VAT nr (...) na kwotę 13 166,15 zł, które pozwany odebrał i co do których nie zgłaszał zastrzeżeń. Druga faktura została wystawiona później albowiem wycenę nakładów należało zrobić na podstawie katalogu nakładów rzeczowych dla ubezpieczalni.

Dowód: notatka służbowa z dnia 27 sierpnia 2013 r. (k. 47), faktura VAT nr (...) z dnia 19 listopada 2013 r. (k. 6), faktura VAT nr (...) z dnia 25 lipca 2014 r. z dowodem nadania (k. 7-8), kosztorys (k. 9-11), zeznania świadka M. G. (k. 296-298).

Pozwany przyznał swoją odpowiedzialność, poprosił o sporządzenie kosztorysu wykonania prac ziemnych, podał dane do wystawienia faktur VAT oraz zgłosił powstanie szkody swojemu ubezpieczycielowi. Decyzją z dnia 4 marca 2014 r. ubezpieczyciel odmówił uwzględnienia roszczenia. Pismem z dnia 9 kwietnia 2014 r. ubezpieczyciel poinformował, że brak jest podstaw do rozpatrzenia roszczenia i poprosił o uzupełnienie dokumentacji. Decyzją z dnia 16 września 2014

r. na podstawie dodatkowo przesłanej przez powodów dokumentacji ubezpieczyciel ponownie odmówił uwzględnienia roszczenia wskazując, że szkoda nie powstała w związku z wykonywanymi pracami ziemnymi.

Dowód: pismo pozwanego z dnia 18 grudnia 2013 r. wraz z polisą OC (k. 59-60), pismo (...) S.A. z dnia 11 lutego 2014 r. (k. 61), pismo strony powodowej z dnia 14 lutego 2014 r. (k. 62), podatkowa księga przychodów i rozchodów pozwanego na lata 2013-2014 (k. 94-236), płyta CD z aktami postępowania likwidacyjnego (k. 266 i 282).

Z uwagi na brak płatności należności, pozwany pismem z dnia 4 września 2014 r. został wezwany do zapłaty. Pozwany nie uregulował należności wobec czego powodowie ponownie wezwali go do zapłaty pismem z dnia 16 czerwca 2015 r. Wezwanie to nie odniosło skutku.

Dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 4 września 2014 r. z dowodem nadania (k. 12-13), wezwanie do zapłaty z dnia 16 czerwca 2015 r. z dowodem nadania (k. 14-15).

Oceniając materiał dowodowy zgromadzony w sprawie stwierdzić należy, że ustalenia poczynione zostały w oparciu o powołane dowody z dokumentów, które Sąd uznał za wiarygodne w całości. Należy podkreślić, że powołana dokumentacja pomimo iż pochodziła z różnych źródeł przedstawiała spójny obraz przebiegu wydarzeń, który był prawdopodobny w świetle zasad logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego.

Sąd poczynił również ustalenia faktycznie w oparciu o zeznania świadków:

- 1) M. G. (k. 296-298) na okoliczność uszkodzenia kabla oraz kanalizacji teletechnicznej przez pozwanego i uznania przez pozwanego odpowiedzialności za spowodowanie szkody;
- 2) B. Ż. (k. 332) i G. G. (k. 333-334) na okoliczność wykonywania robót ziemnych w S. przy ul. (...), faktu wyrządzenia szkody;
- 3) J. K. (k. 366) na okoliczność ustaleń towarzyszących sporządzeniu notatki z dnia 27 sierpnia 2013 r., uszkodzenia przez pozwanego kabla oraz kanalizacji, a także treść dokonanych z pozwanym ustaleń co do pokrycia kosztów usunięcia przez powodów szkody w postaci uszkodzenia kabla oraz kanalizacji;
- 4) przesłuchania stron na okoliczność spowodowania szkody, wysokości szkody, naprawy szkody oraz ustaleń pomiędzy stronami

uznając je w całości za wiarygodne. W ocenie Sądu zeznaniom ww. świadków oraz stron należało dać wiarę, jako że generalnie w sposób spójny przedstawiają one okoliczności istotne dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy, które znalazły swój wyraz w wyżej ustalonym stanie faktycznym. Sąd nie dał wiary części zeznań pozwanego M. Ż. w zakresie twierdzenia, że nie zlecał wykonania napraw powodom, w tym zakresie jego zeznania pozostają w sprzeczności z pozostałym materiałem dowodowym, a w szczególności z zeznaniami świadków oraz powoda D. K., a także wobec faktu udostępnienia swojego nr NIP powodowi, a nie nr NIP firmy (...).

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo wytoczone w niniejszej sprawie przez powodów solidarnych D. K. i K. M. prowadzących działalność gospodarczą w formie spółki cywilnej pod nazwą K3 z siedzibą w B. zasługiwało na uwzględnienie w całości.

W niniejszej sprawie powodowie dochodzili pozwem kwoty 17 351,19 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwot: 4 185,04 zł od dnia 4 grudnia 2013 r. do dnia zapłaty oraz 13 166,15 zł od dnia 2 sierpnia 2014 r. do dnia zapłaty.

Na wstępie należy wskazać, że Sąd nie podziela stanowiska strony pozwanej, że ta nie ponosi odpowiedzialności za szkodę z uwagi na powierzenie wykonania czynności przedsiębiorstwu, które w zakresie swojej działalności zawodowej trudni się wykonywanie takich czynności (art. 429 k.c.). Należy bowiem mieć na uwadze, że poza cyt. art. 429 k.c., którego zastosowanie pragnęłaby widzieć w tej sprawie strona pozwana, obowiązuje także art. 430 k.c. Ten ostatni przepis stanowi, że kto na własny rachunek powierza wykonanie czynności osobie, która przy wykonywaniu tej

czynności podlega jego kierownictwu i ma obowiązek stosować się do jego wskazówek, ten jest odpowiedzialny za szkodę wyrządzoną z winy tej osoby przy wykonywaniu powierzonej jej czynności. Należy stwierdzić, że pomiędzy oboma cyt. przepisami ma miejsce wyraźna dystynkcja. Art. 429 k.c. obejmuje swym zakresem m.in. sytuacje, w których dany podmiot powierza wykonanie czynności podmiotowi profesjonalnemu, a związek powierzającego z przedmiotową czynnością ogranicza się właśnie do owego powierzenia. Przykładowo można tu wskazać sytuacje, w których osoba nie prowadząca w ogóle działalności gospodarczej, czy też prowadząca ją w innym zakresie (np. produkcji czy handlu) powierza wykonanie robót budowlanych, np. wykonanie wykopów, podmiotowi trudniącemu się tymi robotami zawodowo. Jest rzeczą zrozumiałą, że powierzający, od którego nie można wymagać znajomości wszystkich wymogów technicznych wiążących się z powierzoną czynnością nie powinien być obciążony skutkami szkód wywołanych działaniem profesjonalisty, któremu dane czynności powierzył. Art. 429 k.c. nie ma natomiast co do zasady zastosowania przy podwykonawstwie robót budowlanych. Powierzający bowiem prowadzi działalność w tej samej branży, sprawuje pieczę nad placem budowy, kieruje robotami budowlanymi itd., toteż brak jest podstaw, by wyłączyć jego odpowiedzialność za szkody wywołane przez osobę, której powierzył część robót w bardzo niewielkim zakresie (dokonanie wykopu koparką). Mogą mieć miejsce wyjątki (bardzo rzadkie), w sytuacji wykonywania robót w ramach podwykonawstwa o tak wysokim stopniu specjalizacji i niezależności od innych robót (prace przy użyciu kamer, czujników, roboty podwodne itd.), że nie można mówić o powierzeniu przez dłużnika wykonania czynności "osobie, która przy wykonywaniu tej czynności podlega jego kierownictwu i ma obowiązek stosować się do jego wskazówek". O tym, jak jest w konkretnym przypadku rozstrzyga przede wszystkim umowa powierzającego z osobą trzecią. W tej sprawie, treść umowy zlecenia zawartej przez pozwanego z Przedsiębiorstwem (...) Sąd uznał, że pozwany odpowiada za szkodę względem inwestora w warunkach art. 430k.c., a nie art. 429 k.c. Sprawowanie takiego nadzoru przez pozwanego i faktyczne kierowanie wiążących zaleceń potwierdzili świadkowie. W tym świetle nie budzi wątpliwości, że B. Ż. wykonywała roboty pod kierownictwem pozwanego i miała obowiązek stosować się do jego wskazówek. Tym samym, odpowiedzialność pozwanego nie jest wyłączona z mocy art. 429 k.c.

Wskutek wyrządzonej szkody pozwany zobowiązany był zatem do jej naprawienia właścicielowi kabla tj. (...) S.A. Z zebranego w sprawie materiału dowodowego, w szczególności zaś z zeznań świadków, notatki służbowej z dnia 27 sierpnia 2013 r. oraz korespondencji powodów z ubezpieczycielem pozwanego, wynika niezbicie że pozwany łączyła z powodami umowa, przedmiotem której była naprawa rzezonego kabla światłowodowego.

Na stanowisko Sądu wpływ miał następujący stan faktyczny. Przedstawiciel inwestora Pan M. G. wraz z kierownikiem wykonawcy robót p. K. (przedstawiciel wykonawcy robót) sporządzili notatkę służbową, z której wynika, że podwykonawca (...) T. zostanie obciążony fakturą VAT za wykonanie naprawy wyżej wymienionej szkody na podstawie dokonanego przez powodów solidarnych kosztorysu. Przypomnieć w tym miejscu należy, że podwykonawcą tego podmiotu był pozwany, który ponosił odpowiedzialność za szkodę i to właśnie pozwany prowadził negocjacje z powodami odnośnie naprawy kabla. Wskazują na to zeznania świadków oraz okoliczność przyznania przez pozwanego swojej odpowiedzialności, czego dowodzi dokonanie zgłoszenia przez pozwanego szkody ubezpieczycielowi.

Powodowie wykonali zobowiązanie i wystawili pozwanemu faktury VAT na łączną kwotę dochodzoną pozwem. Co więcej, druga faktura została wystawiona później ze względu na wycenę nakładów, którą należało zrobić na podstawie katalogu nakładów rzeczowych dla zakładu ubezpieczeń. Pozwany tych faktur nie odesłał. W wyroku z dnia 26 marca 2015 r., sygn. akt V CSK 312/14, Sąd Najwyższy stwierdził, że faktura VAT poza funkcjami czysto podatkowymi może spełniać różne funkcje na płaszczyźnie cywilnoprawnej (wezwania do zapłaty, pokwitowania itp.). Orzekające sądy mogą zaś w oparciu o treść faktury, samodzielnie lub z uwzględnieniem innych dowodów ustalić treść stosunku łączącego strony. W przedmiotowej sprawie powyższe rozważania skłoniły zatem Sąd do przyjęcia, że strony łączył stosunek prawny, z którego strona pozwana się nie wywiązała.

W ocenie Sądu strony postępowania zawarły umowę o dzieło.

Jak stanowi przepis art. 627 k.c. przez umowę o dzieło przyjmujący zamówienie zobowiązuje się do wykonania oznaczonego dzieła, a zamawiający do zapłaty wynagrodzenia.

Strony uzgodniły, że powód wykona prace obejmujące naprawę uszkodzonego kabla, a pozwany udostępnił mu nr swojego NIP w celu wystawienia faktury za wykonane prace na jego firmę. Zgodnie z ustaleniami powód wykonał zadanie i przywrócił funkcjonowanie łączy poszkodowanemu. Ze względu na konieczność przedstawienia szkody do ubezpieczyciela, zażądał wyliczenia kosztów w oparciu o KNR.

Zdaniem Sądu podczas rozmowy doszło zatem do ustalenia istotnych warunków umowy. Powód zobowiązał się do wykonania określonych prac – wykonania niezbędnych prac związanych z naprawą kabla w celu przywrócenia jego funkcjonowania, zaś pozwany do zapłaty wynagrodzenia według wyliczenia KNR. Wskazać w tym miejscu należy, że przepisy kodeksu cywilnego nie wymagają dla zawarcia umowy o dzieło szczególnej formy prawnej. Do zawarcia umowy o dzieło stosuje się ogólne zasady dotyczące zawierania umów konsensualnych. W Kodeksie cywilnym nie ma szczególnych postanowień odnoszących się do zawarcia umowy o dzieło. Nie wymaga ona zachowania formy szczególnej. Do zawarcia umowy może dojść zatem także ustnie, a nawet w sposób dorozumiany (tak Sąd Apelacyjny w Poznaniu w wyroku z dnia 10 grudnia 2003 roku, I ACa 1144/03, OSA 2005, z. 3, poz. 14).

Mając to na uwadze przyjąć należy, że strony zawarły umowę o dzieło, której treść została potwierdzona fakturą. Jak wynika z powyższych wywodów umowa nie musi być zawarta na piśmie, a przez przystąpienie do jej wykonania należy uznać ją za zawartą. Sąd zaś podzielił pogląd powoda w tej mierze.

Niewątpliwie jest, że powód przystąpił do wykonania powierzonych mu prac.

Uwzględniając treść art. 6 k.c. trzeba stwierdzić, że do osoby występującej z pozwem należy udowodnienie faktów pozytywnych, które stanowią podstawę powództwa, gdyż z faktów tych wywodzi ona swoje prawo. Do przeciwnika natomiast należy wykazanie okoliczności niweczających to prawo lub uniemożliwiających jego powstanie (OSNP 1998/18/537). Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.) (OSNC 1997/6-7/76 Przegląd Sądowy 2001/4/81). Innymi słowy na powodzie spoczywa ciężar udowodnienia faktów uzasadniających jego roszczenie, a na stronie pozwanej obowiązek udowodnienia okoliczności uzasadniających jej wnioski o oddalenie powództwa. W ocenie Sądu powodowie sprostali temu obowiązkowi w zakresie kwot objętych pozwem, zarówno co do zasady jak i wysokości. Dołączono kosztorys powykonawczy, który jako że został oparty na normach KNR stanowi wiarygodną podstawę do określenia kosztów przeprowadzonej naprawy.

Mając powyższe na względzie Sąd w punkcie 1 sentencji wyroku uwzględnił powództwo w całości, zasądzając od pozwanego na rzecz powodów solidarnych kwotę 17 351,19 zł z odsetkami od kwot:

- 4 185,04 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 4 grudnia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. i odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty;

- 13 166,15 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 2 sierpnia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. i odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty;

O kosztach postępowania orzeczono w punkcie 2 sentencji wyroku na podstawie art. 98 i 99 k.p.c. zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Na łączną kwotę kosztów postępowania złożyły się kwoty: 868,00 złotych tytułem opłaty od pozwu, 17,00 zł tytułem opłaty od pełnomocnictwa, 2 400,00 złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego ustalona zgodnie z §6 pkt. 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej

udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z dnia 3 października 2002 r. ze zm.), co daje łączną kwotę 3 285,00 zł.

SSR Jolanta Brzęk